

TRUE BREAD

OCTOBER 2025

ഭൂ ബ്രഡ്

Volume 1 | Issue 10

ഒരു ക്രിസ്തീയ കുടുംബ മാസിക

ജീവിതം കൊണ്ട്
പ്രാർത്ഥനയാകുക
പ്രമോദ് കെ സെബാസ്റ്റ്യൻ

കല്പണിക്കാരൻ
പഠിപ്പിച്ച പാഠം
ജോയ് മാത്യു

FRIEND'S WOUND
AND ENEMY'S KISS
Dr. Viju Wilson

TRUE BREAD
ഒക്ടോബർ 2025
ഒരു ക്രിസ്തീയ കുടുംബ മാസിക

Private Circulation only

John - 6:32

“Then Jesus said :
my Father giveth you the
TRUE BREAD”

യോഹന്നാൻ 6:32

‘യേശു: എന്റെ പിതാവത്രേ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള
സാക്ഷാൽ അപ്പം
നിങ്ങൾക്കു തരുന്നത്.’

ലേഖനം, ഫീച്ചർ, കഥ, കവിത,
സന്ദേശം, അനുഭവം തുടങ്ങിയവയും
മാസിക സംബന്ധമായ
പ്രതികരണങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും
ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ചീഫ് എഡിറ്റർ, ട്രൂ ബ്രഡ് മീഡിയ
മാരായമുട്ടം പി. ഒ.,തിരുവനന്തപുരം - 695124
Mob: +91 9495336764
Email: truebreadmedia@gmail.com
www.thetruebread.com

Follow us on   True Bread Media

കൃതികളിലെ ആശയങ്ങളുടെ
ഉത്തരവാദിത്വം ലേഖകർക്ക് മാത്രമാണ്.
എല്ലാവിധ പുന:പ്രകാശനവും
രേഖാമൂലമുള്ള
അനുവാദത്തോടുകൂടി മാത്രം.

ADVISORY BOARD

P. S. Cherian
Dr. M. Stephen
Dr. Jaison Thomas
Dr. Sajikumar K. P.
Joy Mathew

CHIEF EDITOR

Viju Marayamuttom

EXECUTIVE MANAGER

Joemon Varghese

EDITOR IN-CHARGE

Baiju S. Panacode

CONTRIBUTING EDITORS

Dr. Anil Kurichimuttom
Dr. Binu Peniel

EDITORS

Anish Kalluvila
Lincy Joe Varghese

PUBLISHER

Prema Viju

TECHNICAL SUPPORT

Reuben Mathew Shibu

COVER & LAYOUT

Olapeepi Design Studio

05

ജീവിതം കൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനയാകുക
| പ്രമോദ് കെ സെബാസ്റ്റ്യൻ

07

അനുകമ്പ
| ഡോ. മാത്യു വറുഗീസ്

09

വിജയം ഒരു യാത്രയാണ്
| പി. എസ്. ചെറിയാൻ

11

കാവ്യഭാവനയിലെ ദൈവശബ്ദം
| ബെന്നിൻ ബെൻസൺ

14

കല്പണിക്കാരൻ പഠിപ്പിച്ച പാഠം
| ജോയ് മാത്യു

16

ദൈവം ആരല്ല, എന്തല്ല?
| ഡോ. എബ്രഹാം ജോർജ്ജ് വെൺമണി

19

നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ പേരിലുള്ള ക്രിസ്തീയപീഡനങ്ങൾ ഒരു തുടർക്കഥയാകുമ്പോൾ...
| ബിജു കുഞ്ഞാന്നം

21

യൗവനം തുച്ഛീകരിക്കരുത്
| അലക്സാണ്ടർ കോശി

23

Friend's Wound and Enemy's Kiss
| Dr. Viju Wilson

വിജു മാരായമുട്ടം

സ്വയം വഞ്ചിതരാകരുത്...

സത്യസന്ധതയും കഠിനാധ്വാനശീലവും പുലർത്തുന്നവർ പോലും കബളിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വാർത്തകൾ പലപ്പോഴും നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ട്. വലിയ പ്രതീക്ഷകൾ പുലർത്തുന്ന എത്രയോ പേരാണ് ജീവിതത്തിൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ദുരനുഭവങ്ങളിൽപ്പെട്ട് തകർന്നു പോയവരുമുണ്ട്. എല്ലാ മേഖലയിലും വഞ്ചനയും ചൂഷണവും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നല്ലതും ചീത്തയും തിരിച്ചറിയാനാകാത്ത വിധത്തിലായതിനാൽ അതീവ ജാഗ്രത ആവശ്യമാണ്!

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രായോഗികതയിൽ നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ധാരാളം നിർദ്ദേശങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളിലൂടെ ലഭിക്കുന്നു. 'വഞ്ചിക്കപ്പെടരുത്' (യാക്കോബ് 1:16). ആധുനിക വിവർത്തനത്തിൽ വായിക്കുന്നത്, 'ആരും നിങ്ങളെ വഴിതെറ്റിക്കരുത്' എന്നാണ്. ഇതേ പ്രമേയത്തെക്കുറിച്ച് പൗലോസ് വെളിപ്പെടുത്തിയത്: 'നിങ്ങളെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കാതിരിപ്പിൻ' (1 കൊരിന്ത്യർ 6:9).

എല്ലാ മേഖലയിലും പുരോഗതി കൈവരിച്ച ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് നമ്മളിന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. എന്നാൽ

അനേകർ ഇന്നും വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നു എന്നത് തർക്കമറ്റ യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. സ്വയം വഞ്ചിതരാകുന്നവരുടെ എണ്ണവും കുറവല്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഈ ചിന്ത മുൻ കാലങ്ങളിൽ എന്നപോലെ ഇന്നും പ്രസക്തമാണ്.

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ വിരുത്ത് പ്രാപിക്കുകയെന്നത് വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ഇത്, നമ്മൾ ലാഘവത്തോടെ കാണേണ്ടതല്ല. ദൈവത്തോടൊത്തുള്ള നിത്യത നഷ്ടമാകാതിരിക്കുകയാണ് നമ്മുടെ ആത്യന്തികമായ ലക്ഷ്യം. ഇതിൽ നിന്നും നമ്മെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള അനേകം മേഖലകളുണ്ട്. അതിനെക്കുറിച്ച് എപ്പോഴും ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കണം.

ദൈവവുമായി വ്യക്തിപരമായ ബന്ധം നിലനിർത്തുന്നതിന് ദൈവജനവുമായുള്ള ആത്മാർത്ഥ ബന്ധം ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്തതാണ്. ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മ നൽകുന്ന തണൽ അന്യോന്യം സൂക്ഷിക്കുന്നു, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു, കരുതുന്നു. ഇത് ജാഗ്രതയുള്ളവരാകുന്നതിന് വളരെ സഹായകമാണ്. ■

നിങ്ങൾ ഈവണ്ണ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ;

നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ;

ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം ഇന്നു തരേണമേ;

ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ ഞങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കേണമേ;

ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്താതെ ദുഷ്ടങ്കൽനിന്നു ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമേ. രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും എന്നേക്കും നിനക്കുള്ളതല്ലോ (മത്തായി 6:9-13).

പ്രമോദ് കെ. സെബാസ്റ്റ്യൻ

ജീവിതംകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനയാകുക

“യേശു പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന” നമ്മിൽ പലരും കുട്ടിക്കാലം മുതലേ മനഃപ്പാഠമാക്കിയിരിയ്ക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണല്ലോ. ഓരോ വാക്യവും എപ്പോഴും ഓർമ്മിച്ചെടുക്കുവാനും ഉറച്ച ശബ്ദത്തോടും കാവ്യ ഭംഗിയോടും ആവർത്തിക്കാനുമോക്കെ കഴിയുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണത്.

ഈ പ്രാർത്ഥനയെ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു, അതിന്റെ സാരാംശം ജീവിതത്തിലൂടെ തെളിയിക്കുക, ആത്മാർത്ഥമായി അത് പ്രാർത്ഥനയായി ഉയർത്തുക എന്നത് ഒരു ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്റെ ആഴമുള്ള ആത്മീയയാത്രയിലൂടെ സാധ്യമാകേണ്ടതാണ്. ആ നിലയിലേക്ക് എത്തുവാൻ വളരെ വളരേണ്ടതുമുണ്ട്.

ഒരു ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്റെ സമർപ്പണവും മാനസികാവസ്ഥയും ജീവിത ശൈലിയും ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന ആത്മാർത്ഥമായി ഉരുവിടുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

വിശ്വാസത്തിൽ, സമർപ്പണത്തിൽ, ആത്മീയത്തിൽ, യേശു പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന ഒരു നിമിഷത്തെ ചുരുങ്ങിയ പ്രാർത്ഥനയായി ചൊല്ലി അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതല്ല. മറിച്ച്, ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്റെ മുഴു ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ഉരുവെടുക്കേണ്ട പ്രാർത്ഥനയായി അത് പരിണമിക്കണം.

എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ഉറവിടമാണ് കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന. ഈ വചനങ്ങളെ വെറും ആവർത്തന പ്രാർത്ഥനയായി ചൊല്ലുന്നതിനേക്കാൾ, അതിന്റെ സാരത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്.

യേശു പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന നമ്മുടെ സ്വന്തം പ്രാർത്ഥനയായി ഏറ്റെടുത്ത് ഉരുവിടണമെങ്കിൽ, അതിന് ആവശ്യമായ മാനസികാവസ്ഥയും ആത്മീയസമർപ്പണവും ജീവിതവ ശൈലിയും ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. ഓരോ വാക്കും ആത്മാവിൽ നിന്ന് ഉയർന്നാൽ മാത്രമേ അതിന്റെ ഉദ്ദേശവും ശക്തിയും പ്രതിഫലിക്കൂ.

ഒരു ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്റെ ജീവിത സമർപ്പണത്തിലൂടെയാണ് യേശു പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനയുടെ അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുക അഥവാ അതിനെ വ്യക്തിപരമായ പ്രാർത്ഥനയായി ഉയർത്താൻ കഴിയുക.

ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും ഈ വാക്കുകൾ ഉരുമ്പോഴാണ് ഇത് വ്യക്തിപരമായ പ്രാർത്ഥനയായി മാറുന്നത്.

കുടുംബത്തോടൊപ്പം രാത്രിയിൽ ഒത്തുകൂടുന്ന സമയത്ത് ഈ പ്രാർത്ഥന ഒന്നിച്ച് ചൊല്ലുന്നത് കൊണ്ടു മാത്രം ഇതിന്റെ ആത്മാവു തെളിയുന്നില്ല; മറിച്ച്, കുടുംബം ഒരുമിച്ച് ഇതിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ ജീവിതം സമർപ്പിക്കുകയും ഇതിനെ ധ്യാനിച്ച് പ്രാർത്ഥനയായി ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഇത് കുടുംബ പ്രാർത്ഥനയായി മാറുന്നത്.

സഭയിലെ ഓരോ അംഗവും ഈ പ്രാർത്ഥനയെ സമർപ്പണത്തോടെയും ആത്മീയതയോടെയും ഏറ്റെടുക്കുമ്പോഴാണ് ഇത് സഭാ പ്രാർത്ഥനയായി ഉയരുന്നത്.

തിന്മയുടെ ബന്ധനങ്ങളിലും പാപത്തിന്റെ ഭോഗങ്ങളിലും അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ വാക്കുകൾ ഒരു അനുഭവമായി മാറുക അസാധ്യമാണ്. അവർക്ക് അത് വെറും ശബ്ദമായിരിക്കും, ആത്മാവില്ലാത്ത അനുഭവം.

അതിനാൽ, ഈ പ്രാർത്ഥനയെ ജീവിതം കൊണ്ടുള്ള ഒരു ആത്മാർത്ഥ സമർപ്പണമായി മാറ്റിയെടുക്കാം.

ജീവിതം കൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനയാകുക. അതാണ് യേശു പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനയുടെ ആന്തരികാർത്ഥം. ■

എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ഉറവിടമാണ് കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന. ഈ വചനങ്ങളെ വെറും ആവർത്തന പ്രാർത്ഥനയായി ചൊല്ലുന്നതിനേക്കാൾ, അതിന്റെ സാരത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്.

ധ്യാന വചനം : യോഹന്നാൻ 19:25

ഡോ. മാത്യു വറുഗീസ്

പുഷ്പാസ്വാമി എന്ന സ്ത്രീ അനാഥയും വൃദ്ധയും തല ചായ്ക്കാൻ സ്വന്തമായി ഒരിടവും ഇല്ലാത്തയാളാണ്. പുഷ്പാസ്വാമി തന്റെ മരണത്തോടു കൂടുന്ന ദിനങ്ങളിൽ തന്നെ ചികിത്സിച്ച കേരളത്തിലെ കാൻസർ രോഗ വിദഗ്ധനായ ഡോക്ടർ പി.പി. ഗംഗാധരനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. ‘ഡോക്ടർ എന്റെ കൈയിൽ ഒരു പതിനായിരം രൂപയുണ്ട്, ഡോക്ടർ അതെടുത്ത് ഏതെങ്കിലും പാവപ്പെട്ട രോഗികളുടെ ചികിത്സയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കണം’. അവരെക്കാൾ സാധുവായ, രോഗിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ കണ്ടെത്താൻ ഡോക്ടർ ഗംഗാധരൻ വല്ലാതെ വിഷമിച്ചു. ദരിദ്രരായ ആ സ്ത്രീ തന്റെ ജീവിതം മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കാൻ ലുക്കിമിയ എന്ന മാരകരോഗത്തിനിടയിലും ശ്രമിക്കുകയാണ്. നോക്കുക എത്ര സമ്പന്നമായ മനസ്സിന്റെ ഉടമ.

കേനുക്കമ്പ

മരണവേദനയ്ക്കിടയിലും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിലെ മൂന്നാമത്തെ മൊഴി നിരലംബയായ തന്റെ മാതാവിനോടുള്ളതാണ്. ‘സ്ത്രീയേ ഇതാ നിന്റെ മകൻ’, യോഹന്നാനെ ഇതാ നിന്റെ ‘അമ്മ’ എന്നുമുള്ളതാണ്. (Add Bible Reference)

ഏഴുമൊഴികളിൽ ഒന്നും നാലും ഏഴും മുകളിലേക്കു (ദൈവത്തോടും-Vertical); രണ്ടാമത്തെ മൊഴി പാർശ്വഭാഗത്തേക്ക് (horizondal), മൂന്ന്, അഞ്ച്, ആറ് എന്നിവ താഴോട്ട് നോക്കിയുമായിരുന്നു (downward). അനേക ആളുകൾ അപ്പത്തിനും അത്ഭുതത്തിനും യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു. അനുഗമിച്ചവരിൽ ചുരുക്കം പേർ മാത്രമേ ക്രൂശിന്റെ അടുക്കൽ ചേർന്നുനിന്നുള്ളൂ. ക്രൂശിന്റെ ചുവട്ടിൽ കരുതലും നിയോഗവും ഉണ്ടെന്നു മൂന്നാമത്തെ മൊഴി വിവരിക്കുന്നു. ക്രൂശിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിരലംബയായി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന തന്റെ മാതാവിനെ യേശു കാണുന്നു. ‘പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നീ ഗർഭവതിയാകും’ എന്ന ഗംഭീരതയോടെ ദൂതന്റെ വാക്കുകൾക്ക് മുൻപിൽ ലോകപ്രകാരമുള്ള ദുരവസ്ഥ ഒരു ഭാഗ്യാവസ്ഥയായി കരുതിയ തന്റെ മാതാവിനോട് യേശുവിന് അനുകമ്പ തോന്നുകയാണ്. ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ വേദനയനുഭവിച്ചവൾ, ചോരക്കുഞ്ഞുമായി അന്യദേശത്തേക്ക് അഭയാർത്ഥിയായി ഓടിപ്പോകേണ്ടിവന്നവൾ. എന്റെ ഉള്ളം എന്റെ രക്ഷകനിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞവൾ ഇതാ നിസ്സഹായായി ക്രൂശിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിൽക്കുകയാണ്. താൻ മുത്തം കൊടുത്ത നെറുകയിൽ ഇപ്പോൾ മുൾകിരീടമാണ് ആ മാതാവ് കാണുന്നത്. താൻ പിച്ച് വച്ച് നടത്തിച്ച കരകളിൽ കാരീരുവാണികളാണ്. വർദ്ധകൃത്തിലെത്തിയ മാതാവ് തന്റെ മകന്റെ കുരിശിന്റെ ചുവട്ടിൽ അതി തീവ്രമായ ദുഃഖത്താൽ നിൽക്കുകയാണ്. യേശുവിന്റെ പരസ്യശ്രുശ്രേഷ്ഠയുടെ ആരംഭം മുതൽ കുരിശിന്റെ ചുവടു വരെ നിശബ്ദമായ് പിന്തുടർന്ന മാതാവ് എന്നാണ് യോഹന്നാൻ ഈ അമ്മയെപ്പറ്റി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

സർഗ്ഗ രാജ്യം പ്രസംഗിച്ച കർത്താവ്; തനി

ക്കുവേണ്ടി നിന്ദ സഹിച്ച മാതാവിനെ അവസാന നിമിഷങ്ങളിലും കരുതുകയാണ്. വേദനയുടെ നടുവിലും മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുകയും കരുതുകയും ചെയ്തവനാണ് ക്രിസ്തു. ലോകത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിലും മാതാവിനെ കുറിച്ചുള്ള കരുതൽ യേശുവിനുണ്ടായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ വാർദ്ധക്യത്തിൽ അനാഥരാകുന്ന കാഴ്ചയാണ് ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നത്. സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമർത്ഥത്തിൽ ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നവർക്ക് യേശുവിന്റെ മാതൃക ഉദാത്തമാണ്. അമ്മയപ്പന്മാരെ കരുതുക എന്ന നിർദ്ദേശം ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന നിർദ്ദേശമാണ്. ദൈവത്തോടുള്ള വിധേയത്വം മനുഷ്യനോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുന്നതിന് തടസമല്ല. മാനവ സേവ മാധവ സേവയാണ് എന്നാണല്ലോ ഭാരതീയ ചിന്ത. ദൈവത്തോടുള്ള അടുക്കൽ മനുഷ്യനോടുള്ള അടുക്കൽ ആണ് (The nearer we are to God ,the nearer we are to Humanity).

യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനായ യോഹന്നാൻ ക്രൂശിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു . കർത്താവ് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പുതിയ ചുമതല നൽകി. കർത്താവിന് തുടർന്ന് ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്ത കാര്യം ചെയ്യു

വാനായി യോഹന്നാനെ താൻ ഏല്പിക്കുന്നു. ഇതാ നിന്റെ ‘അമ്മ’ എന്ന് പറഞ്ഞ് ആ ഉത്തരവാദിത്വം യോഹന്നാന് കൈമാറുകയാണ്. ദൈവം ഇപ്പോഴും അങ്ങനെയാണ്. ത്യാഗം ചെയ്യാൻ തയ്യാറുള്ളവനെ പുതിയ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ ഭരമേല്പിക്കും . ക്രൂശിന്റെ ചുവട് നിയോഗങ്ങൾ കൈമാറുന്ന ഇടമാണ്. കുടുംബബന്ധങ്ങളും കടപ്പാടുകളും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാൻ ക്രൂശിന്റെ ചുവട്ടിൽ എത്തുക. കൂടെ നിൽക്കുന്നവരുടെ കൈമോശം വന്ന ചിരി വീണ്ടെടുക്കണം. മദർ തെരേസ പറഞ്ഞു ‘മരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് നാം മൂലം ചിലർ സന്തോഷിക്കണം.’ കരുതലുള്ളവരായി, കടമ നിർവഹിക്കുന്നവരായി വിശാലമായ ഒരു ദർശനത്തിലേക്ക് നമുക്ക് പ്രവേശിക്കാം.

വായനഭാഗം : എഫേസ്യർ 6:1-4

പി. എസ്. ചെറിയാൻ

നസറുദ്ദീൻ ഹോജ എന്ന സൂഫി ഗുരു ഒരു രാത്രി തന്റെ വീടിന്റെ മുറ്റത്ത് ഒരു വിളക്കുമായി എന്തോ തിരയുന്നതായി അയൽവാസികൾ കണ്ടു.

‘നസറുദ്ദീൻ, നീ എന്താണ് തിരയുന്നത്?’ അവർ ചോദിച്ചു.

‘എന്റെ വീടിന്റെ താക്കോൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു,’ അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

‘നിനക്ക് എവിടെയാണ് താക്കോൽ നഷ്ടപ്പെട്ടത്?’ അവർ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

‘വീടിനകത്ത്,’ നസറുദ്ദീൻ പറഞ്ഞു.

‘പിന്നെ നീ എന്തിനാണ് ഇവിടെ മൂറ്റത്ത് തിരയുന്നത്?’ അയൽവാസികൾ ആശ്ചര്യത്തോടെ ചോദിച്ചു.

വിജയം ഒരു യാത്രയാണ്

‘ഇവിടെ വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചം ഉള്ളതല്ലേ, അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ തിരയുന്നു!’ നസറുദ്ദീൻ ലാഘവത്തോടെ മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഈ കഥ എന്താണ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്? നമ്മൾ പലപ്പോഴും യഥാർത്ഥ പ്രശ്നത്തിന്റെ കാതലിനെ അവഗണിച്ച് എളുപ്പമുള്ള വഴികളിൽ മാത്രം തിരയുന്നു എന്നാണ്. ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ, സത്യം കണ്ടെത്താൻ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക്, ‘വെളിച്ചമില്ലാത്ത’ ഇടങ്ങളിലേക്ക് പോലും ഇറങ്ങിച്ചെല്ലേണ്ടതുണ്ട്. ലക്ഷ്യബോധവും യാഥാർത്ഥ്യ ബോധങ്ങളുമാണ് ജീവിതത്തെ വിജയത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നത്.

‘നിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉയർന്നതാക്കുക, പക്ഷേ ഒരിക്കലും സ്വപ്നം കാണുന്നത് നിർത്തരുത്’ എന്നാണ് നെൽസൺ മണ്ടേല പറഞ്ഞത്. വിജയം ഒരു സ്വപ്നത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരമാകണം. ജീവിത വിജയം എന്നത് ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ദർശനത്തിനനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്തമാണ്. ചിലർക്ക് വിജയം എന്നത് സമ്പത്തോ, പ്രശസ്തിയോ, ഉയർന്ന പദവികളോ ആണെങ്കിൽ, മറ്റുചിലർക്ക് അത് മനസ്സമാധാനവും സന്തുഷ്ടിയും കുടുംബ ബന്ധങ്ങളും ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ, യഥാർത്ഥ വിജയം എന്നത് ഒരു ലക്ഷ്യത്തിന്റെ പിന്നാലെ ശ്രമിക്കുകയും, പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തരണം ചെയ്ത് സ്വന്തം സ്വപ്നങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

വിജയത്തിന്റെ പാത എളുപ്പമല്ല. അതിൽ കഠിനാധ്വാനം, സ്ഥിരോത്സാഹം, സ്വയം വിശ്വാസം ഈശ്വരാശ്രയം എന്നിവ അനിവാര്യമാണ്. പരാജയങ്ങൾ വിജയത്തിന്റെ പടവുകളാണ്. ഓരോ തിരിച്ചടിയും പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും നമ്മെ കൂടുതൽ ശക്തരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലക്ഷ്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി നിർവ്വചിക്കുക, അവയിലേക്കുള്ള ചെറിയ ചുവടുകൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുക, സമയം ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുക എന്നിവ വിജയത്തിന്റെ താക്കോലാണ്.

വിജയം ഒരു ലക്ഷ്യസ്ഥാനം മാത്രമല്ല; അത് ഒരു യാത്ര കൂടിയാണ്. ഈ യാത്രയിൽ, സ്വന്തം മൂല്യങ്ങൾ, ധാർമികത, മറ്റുള്ളവരോടുള്ള സ്നേഹവും സഹാനുഭൂതിയും നിലനിർത്തേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്. മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുകയും, സമൂഹത്തിന് നന്മ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന മനസ്സമാധാനം യഥാർത്ഥ വിജയത്തിന്റെ സത്തയാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ, ജീവിത വിജയം എന്നത് സ്വന്തം ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുന്നതോടൊപ്പം, മനുഷ്യത്വവും സന്തോഷവും നിലനിർത്തുന്നതാണ്. അത് ഒരു ബാഹ്യ മാനദണ്ഡത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, മറിച്ച് സ്വന്തം ഹൃദയത്തിന്റെ തൃപ്തിയിലാണ് അളക്കപ്പെടുന്നത്. ‘വിജയം എന്നത് അവസാന ലക്ഷ്യമല്ല, മറിച്ച് അതൊരു യാത്രയാണ്’ എന്നാണ് വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിൽ പറഞ്ഞത്.

ദൈവസന്നിധിയിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിച്ച ഒരു ക്രിസ്തു ഭക്തൻ പറയുന്നു, ‘എന്നെ ശക്തനാക്കുന്നവൻ മുഖാന്തരം ഞാൻ സകലത്തിനും മതിയാകുന്നു’ (ഫിലിപ്പിയർ 4:13). വിശുദ്ധ പൗലൊസിന്റെ ഈ നിശ്ചയദാർഢ്യം വിജയത്തിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യുന്നവന്റെ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനമാണ്. ■

ബെന്നിൻ ബെൻസൺ
ഇന്ത്യാ ബൈബിൾ കോളേജ് &
സെമിനാരി, കുമ്പനാട്

കുറവ്കുറവ്കുറവ്കുറവ് കുറവ്കുറവ്കുറവ്കുറവ്

കാവ്യം (poetry) എന്നതു പറയാനും പാരായണം ചെയ്യാനും ഉതകുന്ന താളം (rhythm), രൂപകം (imagery), ശബ്ദം തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന സാഹിത്യ രൂപമാണ്. എബ്രായ ബൈബിളിലും (Hebrew Bible) പഴയനിയമത്തിലും (Old Testament) സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, ഉത്തമഗീതം, വിലാപങ്ങൾ എന്നീ പുസ്തകങ്ങളെ കാവ്യപുസ്തകങ്ങൾ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഇവ ദൈവാനുബന്ധ വൈകാരിക ഭാവങ്ങളുടേയും വിശ്വാസ ചിഹ്നങ്ങളുടേയും പ്രതിഫലനങ്ങളാണ്. വർത്തമാന കാലഘട്ടത്തിലെ, വേദനയുടെയും പ്രതീക്ഷയുടെയും ബന്ധങ്ങളുടെയും നന്ദിപറച്ചിലിന്റെയും അതിജീവിക്കലിന്റെയും പ്രതിരോധത്തിന്റെയും ഏതു ശബ്ദത്തിനും പ്രതിനിധാനമാണ് ഈ പുസ്തകങ്ങൾ.

ഭാവനയിലെ ദൈവശബ്ദം

ഇവിടെ 'ഭാവന' എന്നത് കേവലം കൽപിതസാഹിത്യമോ (fiction), മനസ്സിന്റെ സ്വാർത്ഥപരമായ, തിന്മയുടെ ചിന്താധാരയോ അല്ല. പകരം, ദൈവനിർമ്മിതമായ സ്വപ്നങ്ങളാലും ദർശനങ്ങളാലും രൂപീകൃതമാകുന്ന ആന്തരിക ചിന്തകളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും പദ്ധതികളുമാണ്. കവിതയുടെ പ്രത്യേക സ്വഭാവമായ സമാന്തരത്വം (parallelism), രൂപകാത്മകത (metaphorical), പ്രതീകാത്മകത (symbolical), വ്യക്തിവൽക്കരണം (personification), വികാരപരത (emotional) മുതലായവ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഭാവനയാണ് മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച മൂന്നു പുസ്തകങ്ങളുടെയും പ്രത്യേകത. കൂടാതെ, സങ്കീർത്തനം 119 ഉം വിലാപങ്ങൾ 1-4 അധ്യായങ്ങളും എബ്രായകവിതയുടെ അക്ഷരശീർഷകം (acrostic) എന്ന സാഹിത്യ ഭാവനയ്ക്കു ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ മിക്കവയും ദൈവാലയത്തിലെ ആരാധനയ്ക്കുവേണ്ടി നിർമ്മിച്ചവയാണ്. പാട്ടുകളുടെയും പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ഉത്സവങ്ങളുടെയും ആരാധന-യാത്രകളുടെയും (procession) പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ദൈവശബ്ദം സാധ്യമാകുന്നത്. ഉത്തമഗീതത്തിൽ വിവാഹ ആഘോഷങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലമാണ് മുന്നിട്ട് നിൽക്കുന്നത്. മാനുഷിക അനുരാഗം, ഹൃദയസ്ഫുർത്തിയായ അടുപ്പം, എന്നിവയെ

ആഘോഷമാക്കുന്ന പ്രേമഗീതങ്ങളായിട്ടാണ് ഉത്തമഗീതം എന്ന കവിതാസമാഹാരം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. യഹൂദപാരമ്പര്യമനുസരിച്ച്, ഇസ്രായേലിനോടുള്ള ദൈവസ്നേഹമായിട്ടും ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച്, ക്രിസ്തുവിനു സഭയോടുള്ള സ്നേഹമായിട്ടും ആലങ്കാരികമായി ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെ വായിക്കുന്നു. ഉടമ്പടി ബന്ധം (covenant) ദൈവകേന്ദ്രീകൃതമാണെന്ന ദൈവശബ്ദം പുസ്തകം സമ്മാനിക്കുന്നു. B. C. E. 586 ലെ യെരൂശലേമിന്റെ തകർച്ചയഹൂദരിൽ ഉണ്ടാക്കിയ മാനസികവ്യഥ കേന്ദ്രീയ വിഷയമാക്കി അഞ്ച് അധ്യായങ്ങളിൽ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കവിതയാണ് വിലാപങ്ങൾ. തകർക്കപ്പെട്ടതും ശൂന്യമാക്കപ്പെട്ടതുമായ പട്ടണം, പട്ടിണിയിലായ കുഞ്ഞുങ്ങൾ, വിലപിക്കുന്ന വിധവകൾ എന്നീ പ്രതീകങ്ങൾ

ഉപയോഗിച്ചാണ് ഈ കവിതയുടെ ഭാവന നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. വിലപിക്കുന്ന വിധവയായ യെരൂശലേമിനെ സന്ദർശിക്കുന്ന ദൈവം എന്ന ചിന്തയാണ് കവിതയുടെ ഉദ്ദേശ്യം.

പുതിയ തലമുറയുടെ ഭാവനാലോകം

ഏറ്റവും പുതിയ തലമുറകളായ സെഡ്/സി

സ്വാർത്ഥതക്കായുള്ള കൃത്രിമ ഭാവനയെ തിരുവചനം 'പൈശാചികം' എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. പരീക്ഷകനായ സാത്താൻ യേശുക്രിസ്താവിനെ പ്രലോഭിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച തന്ത്രവും ഭാവന തന്നെയാണ്.

തലമുറയും (Gen Z 1997-2010) ആൽഫ തലമുറയും (Gen Alpha 2010-2024) അക്ക/സാംഖ്യാത്മകലോക വാസികളാണ് (digital natives). അന്തർജാലം (internet), സ്മാർട്ട്ഫോൺ, സാമൂഹ്യമാധ്യമങ്ങൾ എന്നിവയിൽ വളർന്ന സാങ്കേതിക വിദഗ്ദ്ധരാണ് അവർ. അവർ ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യയുടേയും, സംസ്കാരത്തിന്റെയും, ആഗോളമാറ്റത്തിന്റെ സ്വാധീനത്താൽ ചിന്താപ്രപഞ്ചത്തെ (mental universe) സ്വപ്നം കാണുന്നവരും, നിർമ്മിക്കുന്നവരും, രൂപപ്പെടുത്തുന്നവരും ആണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവരുടെ ഭാവനാലോകവും വ്യത്യസ്തമാണ്. പുതിയ തലമുറ ലോകത്തെ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത് കേവലം പുസ്തകങ്ങളിലോ ദിവ്യസ്വപ്നങ്ങളിലോ അല്ല, പകരം, കാല്പനിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ (virtual realities), വീഡിയോ ഗെയിംസ് എന്നിവയിൽ ആണ്. ഈ തലമുറക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, യാഥാർത്ഥ്യവും ഭാവനയും തമ്മിലുള്ള അതിർ വളരെ നേർത്തതും അവി്യക്തവുമാണ്. ഇലക്ട്രോണിക് സാങ്കേതിക വിദ്യ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഭാവനാ സൃഷ്ടികളായ അവതാരങ്ങൾ (avatars), കൃത്രിമ ബുദ്ധിയിലെ കലകൾ (AI arts), ചലിക്കുന്ന വിശ്വരൂപങ്ങൾ (anime), കൃത്രിമ ആത്മവിശ്വാസം (aura) എന്നിവയാണ് അവരുടെ മാതൃകാ ലോകം.

തിരുത്തപ്പെടേണ്ട ഭാവന

മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചതു പോലെ തിരുവചനം സൃഷ്ടിപരവും ആത്മീയവുമായ ഭാവനകൾക്ക് ഒരിക്കലും എതിരല്ല. ശാസ്ത്രീമാർ തിരുവചനം രചിച്ചതും, മിസ്രയീമിലെ അടിമകൾ വിമോചനം വിഭാവനം ചെയ്തതും, വാഗ്ദത്തനാടിനെ പരദേശികളായ ഇസ്രായേലുകൾ സ്വപ്നം കണ്ടതും, ദാർശനികർ പുതുലോകം വീക്ഷിച്ചതും, ഭാവനയെന്ന ദൈവീകബന്ധം ഉപയോഗിച്ചാണ്. രചനകളിൽ ഏറ്റവും ഭംഗിയുള്ള സാഹിത്യരൂപമായ കാവ്യം, ഭാവനയെ ആശയവിനിമയത്തിന്റെ മികച്ച മാധ്യമമാക്കിയതും ഇക്കാരണത്താലാണ്. എന്നാൽ സ്വാർത്ഥതയോടുള്ള കൃത്രിമ ഭാവനയെ തിരുവചനം 'പൈശാചികം' എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. പരീക്ഷകനായ സാത്താൻ യേശു കർത്താവിനെ പ്രലോഭിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച

തന്ത്രവും ഭാവന തന്നെയാണ്. 'താഴോട്ടു ചാടുക, ദൈവം കരങ്ങളിൽ വഹിക്കും' (മത്താ. 4:6). കേൾക്കുമ്പോൾ സുഖം തോന്നുന്നതും വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുന്നതുമായ ആശയം, പക്ഷേ ഉദ്ദേശ്യം സ്വാർത്ഥമായിരുന്നു. അതിനാൽ കർത്താവ് ആ സ്വപ്നത്തിൽ വീണുപോയില്ല. അതിഭാവുകത്വവും (over sensitivity), അതിമാനുഷത്വവും ഉണ്ടാക്കുന്ന (super humanity) ഒരു ഭാവനയ്ക്കും ദൈവം കൂട്ടല്ല. അതിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. ഉണർവ്, വെളിപ്പാട്, ദൈവാനുഭവം എന്നീ പേരുകളിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ ഭാവനകളും ദൈവീകമല്ല എന്ന് സാരം.

തലമുറ ഏതായാലും ചില ഭാവനകൾ തിരുത്തപ്പെടേണ്ടതു തന്നെയാണ്. സ്വാർത്ഥതയും അഹങ്കാരവും മറ്റുള്ളവരെ എനിക്ക് ആവശ്യമില്ലെന്ന മനോഭാവവും എല്ലാത്തിനെയും എല്ലാവരെയും ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്ത് ജയിക്കുമെന്ന ചിന്തയും വീണുപോയ ദൂതന്റെ ഭാവനകളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. യാഥാർത്ഥ്യം ഉപേക്ഷിച്ചുള്ള കൃത്രിമ മനോഭാവങ്ങളും വികാരങ്ങളും ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുള്ള ബന്ധങ്ങളും അധ്വാനങ്ങളും തകർച്ചയിലേക്കു മാത്രമേ വഴി തെളിക്കൂ എന്ന കാവ്യപുസ്തകങ്ങളുടെ ദൈവശബ്ദം നാം ഒരിക്കലും മറക്കാതിരിക്കട്ടെ. ദൈവത്തോടൊപ്പം യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ ജീവിക്കുക എന്നതാണ് സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. സ്നേഹവും ബന്ധങ്ങളും ദൈവദാനമായതിനാൽ അവയെ ഏറ്റവും ബഹുമാനത്തോടും വിശുദ്ധിയിലും വിശ്വസ്തതയിലും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക എന്നതാണ് ഉത്തമഗീതം നൽകുന്ന സന്ദേശം. തകർച്ചയിലും നഷ്ടങ്ങളിലും, വ്യസനവേളയിലും ദൈവശബ്ദവും ദൈവസാന്നിധ്യവും നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്ന മുന്നറിയിപ്പാണ് വിലാപങ്ങളുടെ പുസ്തകം നൽകുന്നത്.

ഒരു വസ്തുത കൂടി പ്രസ്താവിക്കട്ടെ: ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുള്ള സ്വപ്നവും ഭാവനകളും ആശങ്കകളും സമൂഹത്തെ വഴിഞ്ഞുവീഴുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും തീർച്ച. ■

കല്പനീക്കാരൻ പഠിച്ച പാഠം

ജോയ് മാത്യു

‘ഫ്രഞ്ച് റെവല്യൂഷൻ’ എന്ന കൃതി തോമസ് കോർലൈൽ (Thomas Carlyle) എഴുതി തന്റെ സ്നേഹിതനായ ജോൺ സ്റ്റുവർഡ് മില്ലിനെ ഏൽപ്പിച്ചു... വായിച്ച് അഭിപ്രായം പറയാൻ.

അലക്ഷ്യമായി കിടന്ന ആ കൃതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേലക്കാരി ചപ്പുചവറുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കത്തിച്ചു കളഞ്ഞു.

ഇതറിഞ്ഞ തോമസ് കോർലൈൽ തളർന്നുപോയി...

കടുത്ത നിരാശനായി ദിവസങ്ങൾ തള്ളി നീക്കി....

ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ താൻ ജനാലയിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കി നിരാശിതനായിരിക്കുകയായിരുന്നു..

അപ്പോൾ അതാ ഒരു കൽപ്പണിക്കാരൻ ഇഷ്ടിക ഒന്നൊന്നായി എടുത്തുവെച്ച് ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ ഭിത്തി കെട്ടിപ്പൊക്കുന്നത് കണ്ടു...

അതിൽനിന്ന് താൻ ഒരു പാഠം പഠിച്ചു.

കുറേശ്ശേ കുറേശ്ശേ ശ്രമിച്ചാൽ ഇനിയും ജയംവരിക്കാൻ കഴിയും!

പ്രത്യാശയോടെ അവിടെനിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് വീണ്ടും പ്രയത്നം ആരംഭിച്ചു.

തന്റെ ലക്ഷ്യം പരാജയപ്പെട്ടില്ല... ആശ കൈവിടാതെ വീണ്ടും താൻ എഴുതുവാൻ ആരംഭിച്ചു...

അങ്ങനെ ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിലെ അമൂല്യനിധിയായ ഫ്രഞ്ച് റെവല്യൂഷൻ എന്ന കൃതി വിജ്ഞാന ലോകത്തിന് ലഭിച്ചു.

ഔന്നിത്യങ്ങൾ നേടിയവരാരും ഒരു ദിവസം കൊണ്ട് വിജയത്തിന്റെ സോപാനങ്ങളിൽ എത്തിയവരല്ല.

പരാജയങ്ങളിൽ നിന്നും പാഠം പഠിച്ചവരാണ്.

തോമസ് ആൽവാ എഡിസൺ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ അയ്യായിരത്തിൽ അധികം പരീക്ഷണങ്ങളിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനുശേഷമാണ് വിദ്യുച്ഛക്തി കണ്ടുപിടിച്ചത്.

പ്രതിസന്ധികളിൽ തളർന്നു പോയാൽ ജീവിതത്തിൽ വിജയം കൈവരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

ദുരിത പൂർണ്ണമായ ജീവിത വഴികൾ സിംഹാസനത്തിലേക്കുള്ള ചവിട്ടുപടികളാണ്.

ഹെലൻ കെല്ലർ അന്ധയായിരുന്നു, ഊമയായിരുന്നു,

ബധിരയായിരുന്നു, പക്ഷേ തളർന്നില്ല.

യേശു അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ വന്നു,

അന്ധർക്കുവേണ്ടി വലിയ ജനസേവനങ്ങൾ ചെയ്യാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞു.

വിശുദ്ധ തിരുവെഴുത്തിലും അനേക കഥാപാത്രങ്ങൾ ഉദാഹരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഉണ്ട്.

പരാജയപ്പെട്ട പത്രോസിനെ തേടിയാണ് പ്രഭാതത്തിൽ യേശു കടന്നുവന്നത്...

അതും കനലിൽ ചൂട്ട മീനുമായി വിരുന്നു ഒരുക്കി കാത്തിരിക്കുന്നു.

പരാജയം ഒന്നിന്റെയും അവസാനമല്ല ചില നന്മയുടെ ആരംഭം ആണ്....

എഴുന്നേൽക്കൂ... ചിറകുകൾ വിടർത്തുക, ഇനിയും ഏറെ ഉയരെപ്പറക്കുവാൻ ഉണ്ട്.... ■

ദൈവം ആരല്ല, എന്തല്ല?

ഡോ. എബ്രഹാം ജോർജ്ജ്
വെൺമണി

ദൈവം ആരല്ല, എന്തല്ല എന്ന് ബൈബിൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത് നാം മനസ്സിലാക്കണം.

1. പിശാചുക്കൾ ദൈവമല്ല

സാത്താൻ ദൈവമാകുവാൻ കൊതിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ് (മത്തായി 4:8-10; യെശയ്യാവ് 14:13-14), യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് സാത്താൻ ആരാധന ചോദിച്ചു. പണവും അഭൗമികമായ ശക്തികളും അത്ഭുത സിദ്ധികളും ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സാത്താനെ ദൈവമായി ആരാധിക്കുന്നവരുണ്ട്. കൂടുതൽ പേരും തന്നെ നേരിട്ട് ആരാധിക്കുന്നില്ല എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ സാത്താൻ ദൈവമല്ലാത്ത പലതിനെയും ദൈവമായി മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ സത്യദൈവത്തിൽ നിന്ന് യേശുവിൽ നിന്നും മനുഷ്യനെ അകറ്റിക്കളയുന്ന ജോലിയാണ് സാത്താൻ ഇന്ന് പ്രധാനമായും ചെയ്യുന്നത്. മതങ്ങളെയും മനുഷ്യരെയും പുസ്തകങ്ങളെയും ആശയങ്ങളെയും നിഗമനങ്ങളെയും താൽക്കാലിക സുഖങ്ങളെയും സാത്താൻ ഇതിനായി വിദഗ്ദ്ധമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

2. പ്രകൃതി ശക്തികൾ ദൈവമല്ല

പ്രകൃതിയിൽ ധാരാളം ശക്തികളുണ്ട്. കാറ്റ്, വായു, തീ, ഇടിമിന്നൽ, ഭൂകമ്പം, വെള്ളം, ചൂട്, തണുപ്പ് ... നശിപ്പിക്കുവാനോ സഹായിക്കുവാനോ ഉള്ള ശക്തി അവയിലുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയൊന്നും ദൈവമല്ലെന്ന് നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണം. ഇവയൊന്നും ആളുതങ്ങൾ അല്ല. അവയ്ക്ക് നമ്മുടെ ആരാധന, സ്വീകരിക്കുവാനോ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുവാനോ സാധിക്കുകയില്ല. അവയ്ക്ക് നമ്മെ കാണുവാനോ, നമ്മോട് സംസാരിക്കുവാനോ കഴിയുകയില്ല. പ്രകൃതി ശക്തികളോ പ്രതിഭാസങ്ങളോ ഒന്നും ദൈവമല്ല.

3. ആകാശ സൈന്യങ്ങൾ ദൈവമല്ല

സൂര്യനോ, ചന്ദ്രനോ, മറ്റ് നക്ഷത്രങ്ങളോ, ഗ്രഹങ്ങളോ ഒന്നും ദൈവമല്ല (ആവർത്തനം 4:19). മിസ്രയീമിൽ റാ എന്ന പേരിൽ സൂര്യനെ ആരാധിച്ചിരുന്നു. ബാബിലോണുരും സൂര്യനെ നമസ്കരിച്ചിരുന്നു. കിഴക്കോട്ടു നോക്കിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകളുടെ വേരുകൾ സൂര്യനമസ്കാരത്തിലാണ് കിടക്കുന്നത് (യെഹെസ്കേൽ 8:16), വെളിച്ചങ്ങൾ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും - സൃഷ്ടിച്ച ശേഷം ദൈവം തന്നെ അവയുടെ പ്രയോജനം പറഞ്ഞു. പകലും രാവും തമ്മിൽ വേർപിരിപ്പാൻ ആകാശവിതാനത്തിൽ വെളിച്ചങ്ങൾ ഉണ്ടാകട്ടെ. അവ അടയാളങ്ങളായും കാലം, ദിവസം, സംവത്സരം എന്നിവ തിരിച്ചറിവാനായും ഉതകട്ടെ (ഉല്പത്തി 1:14-15).

4. മനുഷ്യൻ ദൈവമല്ല

തന്നെക്കാൾ ഉയർന്നവനാണ് ദൈവമെന്ന പൊതു വിചാരത്തിൽ നിന്ന്, അറിവു കുറഞ്ഞവർ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക കഴിവുള്ള മനുഷ്യരെ ദൈവമായി തെറ്റുദ്ധരിക്കുന്നു. യാതൊരു മനുഷ്യനും ഒരിക്കലും ദൈവമല്ല. കാരണം എല്ലാ മനുഷ്യരിലും ചെറിയ അളവിലോ വലിയ അള

വിലോ പാപം ഉണ്ട്. തന്നെയുമല്ല, മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവൻ മാത്രമാണ്. ദൈവം ഒരിക്കലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവൻ അല്ല, സൃഷ്ടിതാവാണ്. അതായത് ജ്ഞാനികളോ, ആദ്ധ്യാത്മിക ഗുരുക്കന്മാരോ, പ്രവാചകന്മാരോ ഒന്നും ദൈവമല്ല. വിജാതീയനായ കൊർന്നൊലോസ്, പത്രൊസ് എന്ന അപ്പൊസ്തലന്റെ മുമ്പാകെ വീണു ആരാധിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെട്ടു. എഴുന്നേൽക്ക, ഞാനും ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രം ആണ് എന്ന് പറഞ്ഞു പത്രൊസ് അത് തടഞ്ഞു. അത്ഭുതം ചെയ്യുന്നവരെ ദൈവത്വമുള്ളവരായി കാണുവാൻ മനുഷ്യമനസ്സിന് താല്പര്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് പൗലോസ് യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ അത്ഭുതം ചെയ്തപ്പോൾ അവനെ ആരാധിപ്പാൻ ജനം തുനിഞ്ഞത്. പൗലോസ് അത് ബലത്തോടെ തടഞ്ഞു (പ്രവൃത്തി 10:25; 14:8-18.)

അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടോ ആദ്ധ്യാത്മിക ജ്ഞാനം ഉള്ളതുകൊണ്ടോ ഒരുവൻ ദൈവം ആകുന്നില്ല. ദൈവഭയമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ, ദൈവത്തിനു മാത്രം അർഹതപ്പെട്ട ആരാധന ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ജ്ഞാനമുള്ള ഒരുവനും ഒരു മനുഷ്യനെയും ദൈവമായി ആരാധിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യന് നമുക്ക് വന്ദനം പറയാം; എന്നാൽ ആരാധന ദൈവമായ കർത്താവിന് മാത്രം നൽകാം. മാതാവും പിതാവും ഗുരുവും ഒക്കെ ദൈവമാണെന്ന് പറയാറുള്ളത് തെറ്റാണ്.

അവരൊക്കെ ബഹുമാനത്തിന് യോഗ്യരായ ബലഹീന മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ്. മനുഷ്യ ഹീറോകളെ ആരാധിക്കരുത്. കലാ കായിക താരങ്ങളെ ആരാധിക്കരുത്. പ്രത്യേക സിദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യരും ദൈവമല്ല, അവരെയും ആരാധിക്കരുത്.

5. മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ, ഇഴ ജാതികൾ ദൈവമല്ല

ശില്പി ഉണ്ടാക്കുന്ന വസ്തുക്കളിൽ ആ ശില്പിയുടെ കരവിരുത്ത് നമുക്ക് കാണാം. എന്നാൽ അവയെ നോക്കി നാം ശില്പി എന്നു വിളിക്ക

എന്നാൽ അറിയാതെ മയുടെ കാലങ്ങളെ ദൈവം ലക്ഷ്യമാക്കാതെ ഇപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരും മാനസാന്തരപ്പെടേണമെന്ന് മനുഷ്യരോട് കല്പിക്കുന്നു

ത്തില്ല. ഭൂമിയിലുള്ള സകലസൃഷ്ടികളും ജീവനുള്ളതായാലും അല്ലെങ്കിലും അവയൊന്നും ദൈവമല്ല. വളർത്തു മൃഗങ്ങളോ വന്യ മൃഗങ്ങളോ ദൈവമല്ല, പക്ഷികൾ ദൈവമല്ല, ഈ ജാതികൾ ദൈവമല്ല (റോമർ 1:20-23). അതിനാൽ ഇവയെ ദൈവമായി കരുതുവാനോ ആരാധിക്കുവാനോ പാടില്ല. ഇവരുടെ രൂപം ഉണ്ടാക്കി ആരാധിക്കുവാനും പാടില്ല.

6. വിഗ്രഹങ്ങൾ ദൈവമല്ല

മനുഷ്യൻ നിർമ്മിച്ചത് ഒന്നും ദൈവം അല്ല; മനുഷ്യനെ നിർമ്മിച്ചവനാണ് ദൈവം. വിഗ്രഹങ്ങളുടെയും പ്രതിമകളുടെയും ബിംബങ്ങളുടെയും ദൈവം അതിനെ ഉണ്ടാക്കിയ ശില്പിയല്ലേ. ദൈവം മനുഷ്യന്റെ കൈപ്പണിയായതിൽ വസിക്കുന്നില്ല. വിശുദ്ധ ബൈബിൾ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ദൈവം മനുഷ്യന്റെ ശില്പ വിദ്യയും സങ്കല്പവും കൊണ്ട് പണിചെയ്യുന്ന പൊന്ന്, വെള്ളി, കല്ല് എന്നിവയോട് സദൃശം എന്ന് നിരൂപിക്കേണ്ടതല്ല.

എന്നാൽ അറിയാത്തയുടെ കാലങ്ങളെ ദൈവം ലക്ഷ്യമാക്കാതെ ഇപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരും മാനസാന്തരപ്പെടേണമെന്ന് മനുഷ്യരോട് കല്പിക്കുന്നു (പ്രവൃത്തി 17:24-30). ഏകദേശം 3500 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ദൈവം മനുഷ്യർക്ക് 10 സവിശേഷമായ കല്പനകൾ നൽകി: ഒരു വിഗ്രഹവും ഉണ്ടാക്കരുത്..... അവയെ നമസ്കരിക്കുകയോ സേവിക്കുകയോ ചെയ്യരുത് എന്നതാണ് അതിലെ രണ്ടാമത്തെ കല്പന (പുറപ്പെട്ട് 20:4). വിഗ്രഹാരാധനയെ ബൈബിൾ ആദി മുതൽ അവസാനം വരെ എതിർക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പ്രിയന്മാരേ, വിഗ്രഹാരാധന വിട്ടോടൂവിൻ (1 കൊരിന്ത്യർ 10:14). ബിംബാരാധികൾ, നരകത്തിൽ പോകേണ്ടി വരുമെന്ന് ദൈവവചനമായ ബൈബിൾ ശക്തമായ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു (വെളിപ്പാട് 21:8). അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെയോ ശിശുവോ അല്ലാത്തതോ ആയ യേശുവിന്റെയോ മറിയയുടെയോ ശ്ലീഹന്മാരുടെയോ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെയോ രൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതും വണങ്ങുന്നതും ബൈബിളിലെ പ്രധാന ദൈവകല്പനയുടെ ലംഘനമാണ്.

7. ഭൂമി ദൈവമല്ല

നാം വസിക്കുന്ന ഭൂമി ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. ഭൂമി കാണുവാൻ ഭംഗിയുള്ളതാണ്.

പാർക്കേണ്ടതിനായി ദൈവം മനുഷ്യർക്ക് നൽകിയതാണ് ഭൂമി (യെശയ്യാവ് 45:18). ഭൂമിയെയും പരിസ്ഥിതിയെയും നശിപ്പിക്കാതെ നാം പരിപാലിക്കേണ്ടതാണ്. വേല ചെയ്യുവാനും അതിനെ കാക്കുവാനുമാണ് ദൈവം ആദാമിനെയും ഹവ്വയെയും ഏദൻതോട്ടത്തിൽ ആക്കിയത്. എന്നാൽ ഭൂമിയെ നാം ദൈവമായി കാണരുത്. ഭൂമിയെ വണങ്ങുകയോ പുജിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ബൈബിൾ പ്രകാരം ഭൂമി ദേവനോ ദേവിയോ അല്ല. ജീവനില്ലാത്ത വസ്തു മാത്രമാണ്. ഭൂമിയോ പ്രകൃതിയോ കരയോ കടലോ ദൈവമല്ല. ജീവനുള്ള ദൈവം മനുഷ്യരായ നമുക്ക് നൽകിയ അനുഗ്രഹീതമായ വാസസ്ഥലമാണ് ഭൂമി. ഭൂമിയിലുള്ള ജീവനില്ലാത്ത വസ്തുക്കളും ദൈവമല്ല.

സംഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞാൽ ദൈവല്ലാത്തതിനെ ദൈവമായി കരുതി ആരാധിച്ച് നരകത്തിൽ എത്തരുത്. നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ച ഏക സത്യദൈവമായ യഹോവയെ, നമ്മുടെ രക്ഷകനായി മനുഷ്യവേഷത്തിൽ വന്ന കർത്താവായ യേശുവിനെ മാത്രം ആരാധിച്ച് സന്തോഷ പൂർണ്ണമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തുക. ■

ഒരു ദശാബ്ദത്തിലധികമായി ഇന്ത്യയിലെ ദിനപത്രങ്ങളിലും ന്യൂസ് ചാനലുകളിലും സോഷ്യൽ മീഡിയയിലും, എന്തിന് നാലാളു കൂടുന്നയിടങ്ങളിൽ പോലും നിരന്തര ചർച്ചകൾക്ക് വിധേയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വാക്കാണ് 'നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനം' എന്നത്. ഈ സമയദൈർഘ്യത്തിനുള്ളിൽ ഇന്ത്യൻ നിയമവ്യവസ്ഥ മേൽപറഞ്ഞ കുറ്റമാരോപിച്ച് ജയിലുകളിലേക്ക് അയച്ചവരുടെ എണ്ണമേറെയാണ്, അതിൽ പുരുഷന്മാർക്കൊപ്പം സ്ത്രീകളുമുണ്ട്. ചിലർക്കൊക്കെ ജാമ്യം ലഭിച്ചുവെങ്കിലും നിരവധിപേർ ഇപ്പോഴും മോചനം കാത്ത് ഉത്തരേന്ത്യൻ ജയിലുകളിൽ കഴിയുന്നു. പലരേയും ജാമ്യത്തിലിറക്കുവാൻ തദ്ദേശീയരായ ആളുകൾ തയ്യാറാവുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവരെയും കള്ളക്കേസുകളിൽ കുടുക്കുമെന്നുള്ള ഭീഷണിപ്പെടുത്തലുകൾ കാരണം പിന്മാറുന്ന സങ്കടകരമായ സാഹചര്യവും ഉത്തരേന്ത്യയിലുണ്ട്.

എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും ഇന്ത്യാ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇത്തരം കേസുകൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഇത്തരം അക്രമസംഭവങ്ങൾക്കെതിരെ കൗണ്ടർ പെറ്റിഷനുമായി ചെല്ലുന്ന ക്രൈസ്തവരുടെ പരാതികളെ കേൾക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ ഒഴിവാക്കുകയാണ് പോലീസ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ

വിജു കുന്തനാഥം

നിർബന്ധിത
മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ
പേരിലുള്ള ക്രിസ്തീയ
പീഡനങ്ങൾ ഒരു
തുടർക്കഥയാകുമ്പോൾ...

ഒരു വഴിയാത്രക്കാരനുപോലും ക്രൈസ്തവർക്കെതിരെ നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തന പരാതി ഉന്നയിക്കാമെന്നും അതെല്ലാം എഫ്. എ. ആറായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നുവെന്ന വിചിത്രമായ സ്ഥിതിവിശേഷവും ഉത്തരേന്ത്യയിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. നിയമത്തിന്റെ യാതൊരു ആനുകൂല്യങ്ങളും ഇത്തരം കേസുകളുടെ പ്രാരംഭസമയങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവർക്ക് ലഭ്യമാകാറില്ല. പലപരാതികളും പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ തന്നെ തീരേണ്ടതാണെങ്കിലും മനഃപൂർവ്വം അതെല്ലാം കോടതികളിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ പിന്നിൽ സുവിശേഷകരെ ജയിലിൽ അടക്കുകയും, ദീർഘകാലം നിയമത്തിന്റെ നൂലാമാലകളിൽ കുരുക്കുകയെന്ന വിലകുറഞ്ഞ ലക്ഷ്യവുമാണ്.

ക്രൈസ്തവ ആരാധനാലയങ്ങളിലിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ബൈബിൾ പോലും ഇവർക്ക് മതപരിവർത്തനത്തിനുള്ള സാമഗ്രിയാണ്. ക്രൈസ്തവ ആരാധനാലയത്തിൽ ബൈബിൾ അല്ലാതെ രാമായണവും ഗീതയുമാണോ വെക്കേണ്ടതെന്ന മറുചോദ്യത്തിന് ഉത്തരേന്ത്യയിൽ ഒരു പ്രസക്തിയുമില്ലാതായിരിക്കുന്നു.

കൈയ്യിലൊരു ബൈബിളുമായി ആരാധനാലയത്തിലേക്ക് ധൈര്യമായി നടന്നുപോകുവാൻ പറ്റാത്തതും ധൈര്യത്തോടെ ഞാനൊരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്ന് പറയുവാനും സഹവിശ്വാസികളെ കാണുമ്പോൾ ഒരു 'ജയ് മസിഹ് കി' എങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ആൾക്കൂട്ട ആക്രമണത്തിനിരയാകുന്ന ഭയാനകമായ സാഹചര്യം നിലനിൽക്കുമ്പോൾ തന്നെ നിരന്തരങ്ങളിലും ചന്തസ്ഥലങ്ങളിലും, വിനോദസഞ്ചാരകേന്ദ്രങ്ങളിലും, റയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകളിലും ട്രെയിനുകളിലും 'ഗീത'യും മറ്റ് മതഗ്രന്ഥങ്ങളും യഥേഷ്ടം വിറ്റഴിക്കുന്നുമുണ്ട് 'മതേതര റിപ്പബ്ലിക്കായ' ഇന്ത്യയിൽ.

ദീർഘവർഷങ്ങളായി ഉത്തരേന്ത്യയിൽ സുവിശേഷകരും ക്രിസ്തീയവിശ്വാസികളും നിരന്തരമായ പീഡനങ്ങളിലൂടെയും ആൾക്കൂട്ട വിചാരണകളിലൂടെയും, പോലീസ് കേസുകളിലൂടെയും, ആരാധനാലയങ്ങൾ നശിപ്പിക്കൽ, തീവയ്പ് തുടങ്ങിയ അതിക്രമങ്ങളിലൂടെയും ചിലപ്പോഴൊക്കെ രക്തസാക്ഷി മരണങ്ങളിലൂടെയുമൊക്കെ കടന്നുപോകുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതൊന്നും മലയാളി ക്രൈസ്തവ മനസാക്ഷിയെ സ്പർശിച്ചതായി കണ്ടില്ല. പല സഭാവിഭാഗങ്ങളിൽ ചിതറി നിൽക്കുന്ന ക്രൈസ്തവസമൂഹം പല പീഡനങ്ങളെയും സമീപിച്ചത് 'അത് ഞങ്ങളുടെ ആളുകളല്ല' എന്ന മനോഭാവത്തോടുകൂടെയാണ്.

സമീപകാലത്ത് ഛത്തീസ്ഗഡിലെ ദുർഗ്ഗിൽ രണ്ട് കന്യാസ്ത്രീകളെ മനുഷ്യകുളുക്കടത്തും നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനവുമടക്കമുള്ള ജാമ്യമില്ലാവകുപ്പുകൾ ചുമത്തി ജയിലിലടച്ചപ്പോഴാണ് കേരളക്രൈസ്തവസമൂഹം മനസ്സിലാക്കിയത്, ഇത് ഏതെങ്കിലുമൊരു പ്രത്യേക സഭാവിഭാഗത്തിനെതിരെയുള്ള സുവിശേഷവിരോധസംഘങ്ങളുടെ (കേരളത്തിൽ അരമനകൾ കയറിയിറങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിലും) വിരോധമല്ലെന്നും മറിച്ച് മുഴുവൻ ഇന്ത്യൻ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിനുമെതിരെയുള്ള മതവൈരാഗ്യവും അവരെ തച്ചടച്ചുകളയുവാനുള്ള വിരോധവുമാണെന്നുമുള്ള വസ്തുത. ഏറെ താമസിച്ച്താണെങ്കിലും ക്രൈസ്തവ കൈരളിക്കുണ്ടായ ഈ തിരിച്ചറിവ് ക്രൈസ്തവരുടെ ഐക്യതയ്ക്ക് കാരണമായെങ്കിൽ എന്നാശിച്ചുപോകുന്നു... എങ്കിലും ഇത്തരമൊരു പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിലും ചില സഭാനേതാക്കന്മാരുടെ നിരുത്തരവാദപരമായ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റുകളും കേക്ക് തീറ്റിക്കലുമൊക്കെ മറുവശത്ത് തകൃതിയായി നടക്കുന്നുവെന്നത് തീർത്തും നിരാശാജനകമാണ്.

മതവും രാഷ്ട്രീയവും ഇടകലർത്തി ജനമനസ്സുകളിൽ വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും വളർത്തി അയൽക്കാരെ പോലും ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം കാണുന്ന വികൃതവും, സങ്കുചിതവും, ഭീകരവുമായ മാനസികാവസ്ഥയിലേക്ക് ജനങ്ങളെ എത്തിക്കുവാൻ ഇന്ത്യയിലെ ചില രാഷ്ട്രീയക്കാരും ചില മതനേതാക്കന്മാരും വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും അവരവരുടെ ഇഷ്ടവും സ്വാതന്ത്ര്യവുമനുസരിച്ചു ഏത് മതത്തിലും വിശ്വസിക്കുവാനുള്ള അധികാരസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ ഭരണഘടന നമുക്ക് നൽകുമ്പോൾ ജന്മദേശത്ത് ആരാധനാസ്വാതന്ത്ര്യം പോലും ഹനിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യം ഭയാനകമായ ഭാവിയിലേക്ക് കൈചൂണ്ടുമ്പോൾ നമുക്ക് നിസ്സംഗതയോടെയിരിക്കുവാൻ കഴിയുമോ...?

ക്രൈസ്തവസമൂഹം ഐക്യതയോടെ നിലനിൽക്കേണ്ട കാലമല്ലേയ്ത്..? പീഡനം, അതണ്ട് ഛത്തീസ്ഗഡിലും, യുപിയിലും, ഒറീസ്സയിലുമല്ലേ എന്ന് കരുതി നിഷ്ക്രിയരായി ഇരിക്കേണ്ട ഒരു കാലമാണോ ഇത്...?.

കേരള ക്രൈസ്തവ ജനത മോർദ്ദേക്കായി യെയും എസ്തേറിനെയും പോലെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും, ഉപവാസത്തിനും, കൂട്ടായ്മക്കും ആത്മീകമായ ചെറുത്തുനിൽപ്പിനും വേണ്ടി ഉണരേണ്ട കാലമാണിത്.....!

അലക്സാണ്ടർ കോശി

മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ഹരിതാഭമായ കാലമാണ് യൗവനം. ഈ കാലഘട്ട മനുഷ്യനിൽ വ്യത്യസ്തമായ രൂപാന്തരങ്ങൾ സംഭവിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രകൃതിയിലെ വസന്തം പോലെ, ഓരോ വൃക്കിയിലും പ്രതീക്ഷയുടെയും വളർച്ചയുടെയും പുതുമയുടെയും കാലം. ഈ സമയത്താണ് നാം ലോകത്തെ അറിയാനും, പുതിയ കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കാനും, സ്വന്തമായി തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാനും തുടങ്ങുന്നത്.

യൗവനം തുച്ഛീകരിക്കരുത്

ഉരുകിയ മെഴുകുകൾ പോലെയാണ് യൗവനകാലം. വിവിധ ആകൃതിയിലുള്ള മോൾഡുകളിലേക്ക് പകരപ്പെടുമ്പോൾ അവ വ്യത്യസ്തമായ രൂപങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നു. അതു പോലെ യൗവനകാലം രൂപപ്പെടേണ്ടതിന് ദൈവവചനത്തിലൂടെയുള്ള ഉപദേശങ്ങളെ ഈ ആശയവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി മൂന്നു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

യൗവനത്തിലെ ശക്തി (സദുവാക്യങ്ങൾ 20:29)

യൗവനത്തിലെ ഊർജ്ജവും, ചുറുചുറുക്കും, വേഗതയാർന്ന ചലനങ്ങളും നേരായ ദിശയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ആയതിനാൽ നിന്റെ യൗവനത്തിന്റെ ശക്തി അന്യന്മാർക്ക് കൊടുക്കാൻ ഇടയാകരുത്. ഇതോടൊപ്പം മാനസിക ശാരീരിക തലങ്ങളിൽ എല്ലാം ഈ ശാക്തീകരണം പ്രാപിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. യൗവനത്തിൽ ധാരാളം പ്രലോഭനങ്ങളും തിന്മയുടെ വഴികളും ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. എന്നാൽ, അവയിൽനിന്ന് ഓടി അകലാനും, ദൈവഭക്തിയും വിശ്വാസവും അന്വേഷിച്ച് നീതി, സമാധാനം, സ്നേഹം എന്നിവ പിന്തുടരാനും ദൈവ വചനം പഠിപ്പിക്കുന്നു. തെറ്റായ വഴികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു പകരം, ദൈവവചനത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ദിശാബോധം അനുസരിച്ച് മുന്നോട്ട് പോകുന്നത്, ജീവിതത്തെ സുരക്ഷിതമാക്കുന്നു.

യൗവനത്തിൽ നിന്റെ സൃഷ്ടാവിനെ ഓർക്കുന്നവരാകുക (സഭാപ്രസംഗി:12:1)

നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ദൈവമാണ്. ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ അടിത്തറപോലെ, ദൈവവചനത്തിലുള്ള അടിസ്ഥാനം യുവത്വത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അത് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നിങ്ങളെ താങ്ങിനിർത്തും. യോഗിയാവ് എന്ന രാജാവ് യൗവനത്തിൽ തന്നെ തന്റെ പിതാവായ ദാവീദിനെ പോലെ ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവനായിരുന്നു. തന്മൂലം തന്റെ ഭരണകാലം വിജയപ്രദം ആയിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ നിർണായക തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്ന സമയങ്ങളിലും ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നതിലും, തിരുഹിതം ആരായുന്നതിലും മുൻതൂക്കം നൽകുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവപ്രസാദം നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

ഷിക്കുന്നതിലും, തിരുഹിതം ആരായുന്നതിലും മുൻതൂക്കം നൽകുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവപ്രസാദം നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. അപ്പോൾ തന്നെ യൗവനത്തിൽ നമ്മെ സ്വാധീനിക്കുന്ന നിരവധി സാഹചര്യങ്ങൾ കടന്നുവരാം (2തീ മൊ:2:22). എന്നാൽ അവയെ ഒഴിവാക്കി ദൈവത്തെ ഓർക്കുകയും, ദൈവഹിതം അറിയുകയും, ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തു മുൻപോട്ട് പോകുവാൻ കഴിയണം.

യൗവനത്തിന്റെ വില നഷ്ടമാക്കരുത് (1തീ മൊ:4:12)

യൗവനകാലത്തു വാക്കിലും നടപ്പിലും സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും നിർമ്മലതയിലും സമൂഹത്തിന് മാതൃകയുള്ളവരായാൽ ആരും വിലകുറച്ച് കാണുകയില്ല. 'ബാലൻ നടക്കേണ്ട വഴിയിൽ അവനെ അഭ്യസിപ്പിക്കുക' (സദുവാക്യങ്ങൾ 22:6). ഈ വാക്യം യുവത്വത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ശരിയായ പാതയിൽ നടക്കാൻ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ പരിശീലനം നൽകണം. ദൈവഭയം, നീതി, നന്മ, സത്യസന്ധത തുടങ്ങിയ ഗുണങ്ങൾ ഈ സമയത്ത് പഠിച്ച് ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കിയാൽ, വാർദ്ധക്യത്തിൽ പോലും ആ ശീലങ്ങളിൽനിന്ന് അവർ വ്യതിചലിക്കില്ല. മോശയിൽ പകരപ്പെടുന്ന മെഴുകുപോലെ, ദൈവവചനത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ യുവമനസ്സിൽ ശരിയായ രൂപം നൽകുന്നു.

'ചുട്ടയിലെ ശീലം ചുടലവരെ' എന്ന പഴമൊഴിക്ക് ബൈബിൾ നൽകുന്ന ഈ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകൾ അത്യന്തം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. യുവത്വത്തിൽ നാം സ്വീകരിക്കുന്ന വഴികൾ നമ്മുടെ ഭാവി ജീവിതത്തെ പൂർണ്ണമായും സ്വാധീനിക്കുന്നു. യൗവനത്തിലെ ശക്തി ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായതിനാൽ അതിൽ നാം പ്രശംസിക്കുകയും, തെറ്റായ കാര്യങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാതെ ദൈവത്തെ ഓർക്കുകയും അന്വേഷിക്കുകയും ഈ യൗവനകാലത്തെ ദൈവനാമ മഹത്വത്തിനായി വിനിയോഗിക്കുക. ■

We tend to define friendship through the lens of comfort, convenience, and compliance. For many, disagreement is tolerable in a friendship, but questioning their decisions or attitudes can wound their psyche. Can a friend hurt us? The words, actions, or the silence of friends can cause wounds. Often, we express this saying, 'I am hurt.' In life, we typically encounter two types of friends: first, a true, real, and genuine friend; and second, a friend who is actually an enemy, a friend-cum-enemy. Both may appear as friends but differ in their approaches, motives, and strategies. They are part of our lives, travelling with us and sharing our personal and public spaces. The problem many of us face is the inability to discern who is

Dr. Viju Wilson
Pune

Friend's Wound and Enemy's Kiss

‘real’ among them. Too often, we define their loyalty by how they positively respond to what we think and affirm.

A real friend may not agree with all our decisions. They chastise us, contest our thinking, and appreciate our integrity. They speak up when we are on the wrong path, offering face-to-face confrontation and timely advice. They don’t stab us in the back; instead, they point out our flaws. They stay with us without expecting benefits. They expect the least but attempt for the best in us. They understand our minds, celebrate our successes, and share in our pain. They don’t misuse friendship or exploit our vulnerabilities. They don’t abandon us, but stand by us in times of crisis. Their motive is to protect us from the dangers that arise from our poor choices and conclusions. Their disagreement is not a sign of disloyalty, but a form of divine intervention that shapes our thinking and reroutes our journey. Their approach may hurt us, even inflict emotional wounds, which are not ‘wounds’ in true sense.

A friend-cum-enemy agrees with everything we say: our opinions, decisions, actions, and convictions. That behavior is a ‘kiss’ to us. Like a friend, they walk with us, eat with us, and share our space, but with a different motive. Ultimately, their goal to take advantage of what we have and lead us into trouble. Their words and actions of agreement are a double-edged sword. They don’t correct us, but encourage us to pursue our flawed plans. They have two faces: a pleasant one in front of us, and a spiteful one when speaking about us to others. They stay with us as long as we keep them in good humor. We rarely doubt them, because they offer both a physical and symbolic ‘kiss’ (approval, support). But their kiss is not always a sign of true friendship. Tragically, we value the kiss of a ‘friend-cum-enemy’ over the wound of a real friend, who

encounters us with questions, advice, and disagreement.

The wound of a friend may be painful, but it heals quickly. It carries an inherent healing power. We often consider it as a wound because we deceive ourselves with the conviction that we are always right—making right decisions, delivering fair judgments, following the correct paths. The wounds caused by a real friend’s disagreements and corrections begin to heal when we realize the truth in their evaluation of us. Therefore, we should cultivate openness, tolerance, and critical consciousness to reach the point of discerning the truth. No human being is beyond correction. But who will correct us? Ultimately, God alone can correct us. A true friend is a tool in God’s hand to do so.

A ‘kiss’ from a friend-cum-enemy may feel pleasant, but it is poisonous in the long run. They always try to ‘kiss’ us with lovely words and false intimacy. We often enjoy their ‘kiss’ in the form of approval or agreement with our mistakes and poor judgments, without realizing the poison of enmity ingrained in it. As long as we are ensnared by the ‘kiss’ of an enemy, we do not hear the voice of a true friend. But the story of the ‘friend-cum-enemy’ often ends in tragedy: they desert us and may even celebrate our downfall.

Everyone needs someone in their life to offend, challenge, and question them lovingly and truthfully. Only a true friend can do this job with the right intention. We should not be afraid of their disagreements because they refine us, purify us, and correct us for a better tomorrow. A true friend may be a family member, a colleague, a childhood friend, or a life partner. They will not ‘kiss’ us like an enemy, but journey with us like a beacon, showing the right path. The Bible teaches this truth: “faithful are the wounds of a friend, but kisses of an enemy are deceitful” (Proverbs 27: 6). ■

Edited & Published by:

Prema Viju, True Bread Media, Marayamuttom P. O.,
Thiruvananthapuram, Kerala - 695124 | Mob. +91 9495336764